

tzubyskids.ro | arfo.ro

GRUPURILE DE SUPOORT PENTRU FAMILII ADOPTIVE ȘI DE PLASAMENT

GHID PRACTIC SERVICII PRE
ȘI POST-ADOPTIE / PLASAMENT FAMILIAL

ALIANȚA
ROMÂNIA
FĂRĂ ORFANI
o familie pentru fiecare copil

CUPRINS

1. Introducere

2. Cum încep?

2.1 Modalități de implicare ca persoană fizică

2.1 Modalități de implicare ca persoană juridică

3. Cum se desfășoară un astfel de serviciu?

3.1 Cum lucrăm cu părinții?

3.1.1 Confidențialitatea, regula nr. 1 a grupurilor de suport

3.1.2 Cu ce frecvență și în ce zi a săptămânii?

3.1.3 Abordarea unor teme specifice

3.1.4 Întâlnirile pe perioada verii

3.1.5 Solicitați feedback

3.2 Cum lucrăm cu copiii?

3.2.1 Simptomatologia comună

3.2.2 Tipuri de jocuri terapeutice pe care le putem face cu copiii

3.2.3 Organizarea eficientă a activităților pentru copii în interior

3.2.4 Lecții învățate și recomandări

4. Resurse ARFO

1. INTRODUCERE

*“Am adoptat doi copii care au trecut prin multiple forme de abuz și toată instruirea pe care am primit-o a fost dată de câteva întâlniri cu cei de la Direcție și când am început să ne confruntăm cu realitatea, am fost într-o mare de disperare pentru că nu știam de unde să cerem ajutor.” - **Părinte adoptiv***

Ne dorim ca niciun părinte adoptiv să nu mai fie singur pe drumul adopției. Este un proces adesea greu, uneori imprevizibil și avem nevoie unii de alții pe acest drum. Avem nevoie de instruire, să știm care este impactul traumatic al abandonului, abuzului, neglijării copiilor noștri, dar avem nevoie și de experiențele fiecăruia, avem nevoie să știm că cineva ne înțelege și ne încurajează.

Avem nevoie ca împreună să împărtășim bune practici, să ne documentăm cu privire la ultimele descoperiri în domeniu, avem nevoie de suport din toate punctele de vedere.

Acesta este motivul pentru care o serie de organizații membre ale Alianței România Fără Orfani au început să ofere suport pre și post-adopție ajungând să dezvolte bune practici de care putem beneficia toți.

Printre membrii ARFO au existat organizații care au oferit servicii de informare și consiliere în vederea adopției încă înainte de înființarea ARFO (printre care Fundația Casa Speranței din Oradea, Fundația LOC și Fundația Kiwi Casa Bucuriei din Târgu Mureș). După modificările legislative din 2016, Asociația Tzuby's Kids începe să dezvolte servicii de suport în București, Asociația Un Nou Început în Brașov și Fundația Eben Ezer Moldovan în Arad. Oricare dintre aceste organizații vă pot pune la dispoziție expertiza lor și vă pot sprijini în procesul de autorizare sau de oferire a serviciilor către beneficiari.

*NE DORIM CA
NICIUN PĂRINTE
ADOPTIV SĂ NU
MAI FIE SINGUR
PE DRUMUL
ADOPTIEI.*

Acest ghid se dorește a fi un sprijin pentru oricine intenționează să ofere servicii de suport pre și post-adopție, astfel încât, nivelul de calitate al acestora să fie unul de excelență.

2. CUM ÎNCEP?

Uneori complicăm prea tare lucrurile și ne gândim că avem nevoie de lucruri foarte complicate. Realitatea este că, adesea, cel mai important ingredient pentru a începe o astfel de lucrare este o persoană, o familie sau o organizație care dorește fierbinte să se pună la dispoziția celor aflați în nevoie. Noi considerăm acest lucru un act de slujire creștină care își are motivația în misiunea și valorile ARFO.

2.1 MODALITĂȚI DE IMPLICARE CA PERSOANĂ FIZICĂ

În situația în care nu este nicio organizație autorizată pentru a oferi în domeniul adopției interne în zonă sau nevoile nu sunt acoperite corespunzător, nu vă poate împiedica nimeni să organizați întâlniri tematice pentru părinți adoptivi ca persoană fizică. Dreptul de a vă întâlni și de a discuta despre o tematică de interes comun este inalienabil și nu vă poate restricționa nimeni în acest sens. Rețineți, însă, că acestea sunt întâlniri tematice și nu pot fi definite ca grup de suport formal.

Puteți organiza excursii pentru familii adoptive, tabere, chiar și evenimente publice, însă, atunci când doriți să aveți activități terapeutice sau activități de informare și consiliere, vă recomandăm să apelați la specialiști. Vă putem ajuta să identificați astfel de specialiști, atunci când aveți nevoie, atât în rețeaua ARFO cât și în exteriorul acesteia.

2.2 MODALITĂȚI DE IMPLICARE CA PERSOANĂ JURIDICĂ

În situația în care aveți o Asociație sau o Fundație și doriți să oferiți servicii profesionale în domeniul adopției interne, inclusiv organizarea de grupuri de suport, aceste servicii sunt supuse reglementării și trebuie să obțineți o autorizare emisă de Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții (ANDPDCA), conform prevederilor HG nr. 233/2012, republicată.

Nu vom insista asupra prevederilor legale, acestea pot fi consultate individual. Ca principiu, va trebui să vă decideți asupra serviciilor pe care doriți să le oferiți și în funcție de acest lucru să vă definiți metodologia de lucru. Organizațiile deja autorizate vă pot oferi detalii, sugestii și suport metodologic.

Ca resurse, veți avea nevoie de un spațiu de funcționare și personal calificat. Spațiul de funcționare nu este limitativ prevăzut în condițiile de autorizare iar personalul minim este dat de un asistent social, un psiholog și un jurist. Aceștia pot fi angajați sau cu contract de colaborare, cu normă întreagă sau parțială, în funcție de capacitatea și necesitățile pe care le estimați.

Deși nu sunt trecute în reglementare, vă recomandăm să vă gândiți serios să luați în echipă un specialist în comunicare și relații publice (sau mai mulți / o agenție), precum și un specialist în comunicare online / social media. Fără această expertiză, eforturile de promovare și informare în masă vor fi greu de realizat la un nivel de impact semnificativ.

Va trebui însă să luați în calcul faptul că oferirea de seminarii/ instruire necesită un spațiu adecvat, serviciile de informare și consiliere vor trebui să beneficieze de un spațiu care să asigure confidențialitatea discuțiilor iar cadrul trebuie să fie unul primitor și să arate că oferiți aceste servicii la nivel de excelență. Un alt aspect care nu este prevăzut în vreo normă, dar, pe care trebuie să îl luați în calcul pentru a asigura succesul intervențiilor este spațiul separat destinat copiilor. Despre acest aspect, însă, vom discuta în capitolul următor.

3. CUM SE DESFĂȘOARĂ UN ASTFEL DE SERVICIU?

Chiar dacă veți întruni toate cerințele de autorizare și primiți decizia aferentă, în scurt timp vă veți lovi de o problemă inerentă: **ce faceți cu copiii în timpul grupurilor de suport?**

Experiența organizațiilor care au oferit pe termen lung astfel de servicii arată că problema trebuie abordată într-o perspectivă mai largă și trebuie avuți în vedere atât părinții cât și copiii. Din acest motiv, este recomandat ca, încă de la început, să aveți în vedere un spațiu adecvat întâlnirilor cu părinții însă și un altul, delimitat fizic, pentru lucrul cu copiii în timpul cât părinții sunt împreună.

Delimitarea fizică este un aspect important, întrucât, atunci când copiii știu că accesul la părinți este facil (ii desparte doar un hol sau sunt vizual în proximitate), aceștia vor avea tendința să vină frecvent la părinți, ceea ce strică dinamica și rezultatele ambelor intervenții. De preferat ar fi să aveți clădiri diferite sau acces separat în clădire pentru cele două zone. S-au dovedit eficiente, însă, și două apartamente separate, aflate pe paliere diferite.

*“Inițial am căutat o soluție de a ține copiii ocupați în timp ce părinții erau la grupul de suport și le ofeream activități fără a urmări ceva specific în acestea. Pe măsură, însă, exploram dificultățile cu care se confruntau părinții, ne-am dat seama că trebuie să lucrăm la ambele capete și am început să gândim timpul copiilor din perspectivă terapeutică” - **Mirela Mihăileanu** Director al Asociației **Tzuby's Kids**.*

3.1 CUM LUCRĂM CU PĂRINȚII?

De multe ori părinții au nevoie doar de un spațiu de ventilare emoțională. Problemele de peste zi sau de peste săptămână, problematica specifică, lipsa suportului cercului social sau a familiei extinse, problemele de cuplu, sunt toți factori cumulativi care au nevoie de ventilare într-un cadru în care să se simtă înțeleși și acceptați.

3.1.1 CONFIDENȚIALITATEA, REGULA NR. 1 A GRUPURILOR DE SUPORT

Este de preferat să existe un acord formal cu privire la păstrarea confidențialității informațiilor, situațiilor și a stărilor împărtășite în cadrul grupului de suport. Acestea nu vor fi discutate în afara grupului de suport.

În situația în care, situația particulară a unei persoane, poate fi, la un moment dat, de folos altora, expunerea se va face în așa fel încât să nu poată fi identificată persoana cu privire la care se face referire.

3.1.2 CU CE FRECVENȚĂ ȘI ÎN CE ZI A SĂPTĂMÂNII?

Frecvența întâlnirilor va depinde de nivelul de cerere locală și de dinamica/ disponibilitatea participanților. Rezultate foarte bune au fost obținute prin întâlniri la fiecare două săptămâni, însă, dacă există cerere foarte mare și aveți capacitate, puteți organiza și întâlniri săptămânale.

Nu toți participanții vor veni de fiecare dată și este în regulă să lăsați familiile să aleagă participarea în funcție de nevoile și disponibilitatea lor. Pe de altă parte, întâlnirile lunare se dovedesc prea rare, fiind ineficiente din punctul de vedere al intervenției și al relației.

Ziua din săptămână în care acest lucru să se întâmple este iarăși la latitudinea dvs., însă, trebuie să țineți cont de faptul că părinții sunt de regulă angajați și vor putea participa seara sau în weekend. Ziua de sâmbătă, în intervalul 10:00-13:00 a fost preferată de majoritatea părinților din București. Dinamica poate să difere de la o zonă la alta, motiv pentru care este important să lucrați împreună cu părinții la identificarea celei mai bune soluții posibile.

3.1.3 ABORDAREA UNOR TEME SPECIFICE

În funcție de dinamica și nevoile grupului, puteți solicita prezența unor specialiști pentru instruire în domeniul îngrijirii competente a copiilor cu istoric de traumă sau puteți aborda teme de interes general.

În general veți observa că părinții sunt dornici să învețe (există și excepții). Experiența ultimilor trei ani de grup de suport a Asociației Tzuby's Kids a evidențiat o serie de tematici de care ar avea nevoie majoritatea părinților adoptivi și de plasament. Pentru fiecare tematică au fost folosite diverse subiecte propuse pentru întâlniri iar mai jos aveți o listă din care vă puteți inspira. În mod evident, dacă există un interes mai special pe anumite subiecte specifice la nivel local, acestea vor fi abordate cu prioritate.

1. **TRAUMĂ:** „Înțelegerea și gestionarea suferinței pierderii pe care a suferit-o copilul adoptat”/ „Vindecarea emoțională a copilului care își plânge pierderea”.
2. **NEVOI:** „Nevoile speciale ale copilului adoptat” (Nevoi afective; Nevoi educaționale; Nevoi de validare; Nevoi de îngrijire părintească; Nevoi de relaționare; Nevoi spirituale. Nevoia de a cunoaște și a fi împăcat cu povestea personală de viață, de a înțelege și accepta realitatea adopției – un subiect fierbinte fiind „Când și cum îi spunem copilului despre adopție.”

3. **PROVOCĂRI:** "Provocări specifice familiilor cu copii adoptați"/ „Simptomele dificultăților de atașament”/ „Intimitatea cu privire la adopție - Cui, când și cum spunem despre adopție?"/ „Cum dezvăluim altora adopția fără să-l afecteze pe copil?"/ „Moduri de gestionare a lipsei de informații despre trecutul copilului"/ „Cunoașterea parțială a istoricului medical, când și cum ne poate afecta"/ „Fanteziile” copilului cu privire la părinții naturali.

4. **EMOȚII:** „Cum putem să ne susținem copilul în confruntarea cu sentimentele despre adopție” / „Furia copilului adoptat. De unde vine, cum se manifestă, ce o provoacă și ce pot face părinții” / „Rușinea toxică” a copilului adoptat – explorarea temerii că a fost abandonat pentru că era un copil rău / „Teama fundamentală a copiilor adoptați - teama de abandon.”

5. **IDENTITATE:** Dificultatea copilului adoptat de a-și contura identitatea - „Identitatea descompusă a copilului adoptat și reconectarea părților separate” / Conturarea sentimentului de putere personală: „Nu mai sunt o victimă! Știu că cineva mă poate iubi și accepta așa cum sunt, nu mă mai tem de respingere.” / Acceptarea identității copilului adoptat: „Nu sunt ca voi/sunt diferit de voi. Am nevoie să recunoașteți și să prețuiți diferențele dintre noi.” / Când atașamentul devine dependentă și împiedică individualitatea copilului adoptat.

- 6. EXPERIENȚĂ PERSONALĂ:** „Imaginea de părinte adoptiv în societate - conturarea identității în cercurile sociale după adopție” / „Așteptări versus experiența reală a adopției” / „Procesul de reconturare a identității familiale după adopție - provocări (ritualuri de familie, dinamica din familie, povestea familiei)”.
- 7. EDUCARE:** Nevoia copiilor adoptați de a-și exprima sentimentele „odioase”, precum mânie, ură, furie, singurătate, ostilitate, și cum reacționăm în fața lor / „Comportamentele dezagreabile ale copilului adoptat și emoțiile/mesajele din spatele lor” / „Disciplinarea eficientă a copilului adoptat” / „Educarea înțeleaptă a copiilor adoptați” / „Vulnerabilitățile emoționale ale părinților și urmările lor asupra copiilor/ educării copiilor” / „Greșeli ale părinților în educarea copiilor adoptați”

Experiența practică a întâlnirilor cu părinți adoptivi și de plasament arată faptul că este important să vadă că nu sunt singuri/nu se simt singuri în toată experiența adopției și mai sunt părinți în situații similare. Este important să vadă că au la cine apela, au pe cine întreba, au cui împărtăși. Grupurile de suport au într-o mare măsură un efect terapeutic și asigură pentru mulți o ventilare emoțională de care este foarte evident că au nevoie. Grupul are însă și un scop didactic/educațional. Părinții se informează, descoperă, învață, atât din perspectiva legislației, a metodologiilor cu privire la adopție, cât și din perspectivă psihologică, cum să interacționeze și să se raporteze la copii și la provocările pe care le experimentează.

3.1.4 ÎNTÂLNIRILE PE PERIOADA VERII

În timpul lunilor de vară (iunie-septembrie) este nenatural să stăm în interior, cu excepția situației în care plouă sau este caniculă. Mai mult, frecvența familiilor participante este redusă datorită concediilor. Astfel, o soluție este organizarea întâlnirilor de suport în parcuri sau spații deschise (cum ar fi curtea unei case, spații de joacă în aer liber care pot fi închiriate).

Așteptările pentru acest timp de întâlniri trebuie, însă, calibrat corespunzător. Experiența întâlnirilor din parc ale Asociației Tzuby's Kids a dovedit că acestea au mai degrabă scop de relaxare și interacțiune socială, obiectivele de grup ale părinților fiind atinse doar parțial, în mare parte din cauza întreruperilor frecvente ale copiilor care aveau părinții în aria lor vizuală.

3.1.5 SOLICITAȚI FEEDBACK

Este important să aveți constant pulsul nevoilor și a rezultatelor, motiv pentru care vă oferim mai jos câteva sugestii care să vă ajute în obținerea de feedback de la părinți:

1. Ce vă motivează să veniți la grupurile de suport/să aduceți copilul la sesiunile de terapie de grup (dacă există)?
2. Cum v-a ajutat (sau ce v-a oferit) grupul de suport pentru părinți și sesiunile de terapie de grup pentru copil/copii? Ce nevoi v-a împlinit, vouă și copiilor? Care a fost/este utilitatea/ folosul/câștigul în urma participării la grupurile de suport/ terapie pentru copii?
3. Ce s-a schimbat, ce schimbări ați observat în urma participării la grupuri/terapie de grup pentru copii? (Schimbări la nivelul gândurilor, atitudinilor, nivel emoțional, comportamental, personal și/sau la copil)
4. Cum ați descrie experiența personală în privința participării la grupurile de suport/la sesiunile de terapie de grup pentru copii? (Experiența cu cei de la asociație/ONG - angajați/voluntari, experiența din cadrul grupurilor, experiența cu activitățile realizate etc.)

3.2 CUM LUCRĂM CU COPIII?

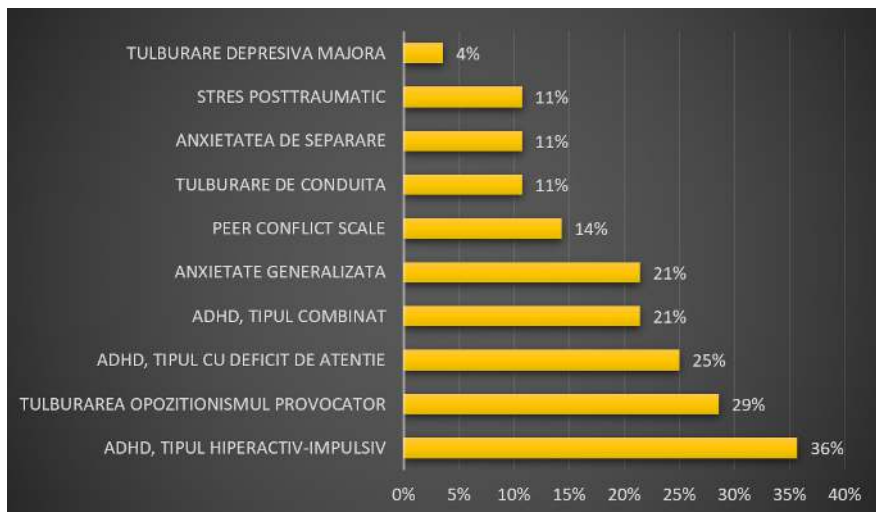
Sunt multe activități cu rezultate practice care pot fi abordate în timpul dedicat pentru copii. Dat fiind că aceste sesiuni se desfășoară în paralel cu întâlnirile de grup de suport pentru părinți, este necesar să gândiți activități de grup.

În situația în care doriți ca activitățile să aibă rol terapeutic va trebui să identificați simptomatologia comună, să aveți un psiholog care să facă un design al intervenției și să instruiți voluntarii care vor sprijini activitățile, atât în înțelegerea traumei și gestionarea comportamentului copiilor cu istoric de traumă, cât și în tipul de intervenție pe care doriți să-l derulați: meloterapie, principiile terapiei prin joc sau ale art-terapiei, etc.

3.2.1 SIMPTOMATOLOGIA COMUNĂ

Tzuby's Kids a avut o abordare programată de evaluare a simptomatologiei specifice copiilor participanți la activități și a dezvoltat programe de terapie de grup bazate pe artă și joc. Psihologul Paul Dîrmon a folosit Chestionarul de evaluare ECI-4, instrument de screening care evaluează cele mai prevalente tulburări psihiatrice manifestate la copii cu vârste cuprinse între 3-7 ani. Itemii cuprinși în ECI-4 se bazează pe criteriile de diagnostic prevăzute de Asociația Americană de Psihiatrie (1994) în Manualul de diagnostic și statistică a tulburărilor mentale (DSM) iar testul este calibrat la nivel național. În graficul alăturat, puteți vedea care este un „Top 10” al tulburărilor identificate.

Figură 1: Simptomatologia comună identificată în cadrul copiilor beneficiari ai serviciilor de intervenție terapeutică de grup în cadrul Asociației Tzuby's Kids (2017)

Scopul evaluării inițiale a copiilor nu a fost acela de a pune un diagnostic, ci de a identifica o serie probleme, dificultăți sau simptomatologii comune, pentru ca, ulterior, să fie elaborate o serie de modalități de intervenție în direcția respectivă pentru a-i ajuta pe copii la gestionarea, ameliorarea sau rezolvarea problemelor, dificultăților, simptomelor cu care se confruntau. Un alt scop a fost acela de a oferi feedback pentru părinții cu privire la copiii lor.

Aceste date pot fi folosite orientativ pentru a identifica tipurile de tulburări pe care le puteți adresa cu copiii de care vă veți ocupa, cu mențiunea că acestea pot să difere de la un grup la altul. În situația în care doriți să faceți o evaluare a grupului / grupurilor de copii cu care lucrați și aveți nevoie de sprijin în stabilirea proceselor și a metodologiei de evaluare, puteți contacta Asociația Tzuby's Kids din București.

3.2.2 TIPURI DE JOCURI TERAPEUTICE PE CARE LE PUTEM FACE CU COPIII

În general dificultățile copiilor erau de natură emoțională și comportamentală astfel că și jocurile, activitățile și exercițiile terapeutice trebuiau să vizeze dezvoltarea emoțională și educarea comportamentală a celor mici. Și întrucât sunt studii care au evidențiat relația puternică dintre Deficiența de Procesare Senzorială (SPD) și cea comportamentală am introdus și jocuri, activități și exerciții de stimulare senzorială. Dimensiunea cognitivă, procesarea mentală/rațională a traumei, gânduri disfuncționale etc., a fost în general abordată prin povești terapeutice. Cartea folosită de noi a fost cea scrisă de Sempronia Filipoi, „Basmе terapeutice pentru copii și părinți.” Momentul de început al întâlnirilor a fost inițial gândit pentru acomodare, spargerea gheții dar treptat tematica s-a transformat în „Spargerea gheții, Autocunoaștere, Prezentare, Intercunoaștere, Socializare”.

Mai jos sunt prezentate categoriile de jocuri/activități și utilitatea lor:

- 1. JOC/ACTIVITATE AUTOCUNOAȘTERE, PREZENTARE, INTERCUNOAȘTERE, SOCIALIZARE** (Utilitate din perspectiva copiilor: „Mă ajută să mă cunosc, să mă prezint altora așa cum sunt, să mă accept.” Ajută la conturarea identității de sine: „Cine sunt eu”, să îi cunosc pe alții, să îi accept așa cum sunt, să accept diversitatea.”)
- 2. JOCURI/ACTIVITĂȚI SENZORIALE** (Utilitate: perceperea mediului exterior, adaptare la mediu, autocontrol, încredere în sine - prin control corporal)

3. **JOCURI/ACTIVITĂȚI EMOȚIONALE** (Utilitate: dezvoltarea inteligenței emoționale, managementul emoțiilor, controlul manifestărilor emoționale...)

4. **JOC/ACTIVITATE COMPORTAMENTALĂ** (Utilitate: conștientizarea comportamentelor nepotrivite, învățarea comportamentelor adecvate, învățarea regulilor, respectarea regulilor)

5. **JOCURI/ACTIVITĂȚI COGNITIVE** (Utilitate: eliminarea gândurilor disfuncționale, înlocuirea cu gânduri funcționale, conștientizarea unor aspecte legate de traumă, de relația cu părinții ...)

3.2.3 ORGANIZAREA EFICIENTĂ A ACTIVITĂȚILOR PENTRU COPII ÎN INTERIOR

După cum menționam anterior, este necesar ca activitățile pentru copii să aibă loc într-un loc separat de părinți, fără posibilitatea de a avea interacțiuni directe cu aceștia și fără să fie în aria vizuală a copiilor.

La Tzuby's Kids, copiii erau împărțiți pe grupe de vârstă, până în cinci ani în „grupa mică”, peste cinci - șase ani „grupa celor mari”, fiind organizate activități specifice în funcție de grupa de vârstă. Preponderent au fost introduse în program activități de stimulare senzorială, comportamentală și emoțională pentru cei mici, iar, la cei mari, toate tipurile de activități, inclusiv povești terapeutice.

Activitățile durau aproximativ trei ore, de la 10.00 la 13.00. Între 10.00 și 10.30 se strângeau copiii și părinții iar la 10.30 începeau activitățile. Activitățile/jocurile dirijate durau în medie 40-45 de minute după care urma o pauză pentru o gustare. După pauză, în general, urmau jocuri libere sau activități mai puțin structurate, craft-uri etc. Deși activitățile la copii se desfășurau cu ajutorul voluntarilor, un voluntar la doi-trei copii. Este recomandat să existe un moderator/coordonator al activităților la fiecare grupă. Moderatori/coordonatori care, ulterior, după activitățile dirijate, este bine să meargă la părinți și să le ofere feedback despre copii și/sau activitățile desfășurate.

3.2.4 LECȚII ÎNVĂȚATE ȘI RECOMANDĂRI

Cum au fost activitățile cu copiii?

Sunt, desigur, o mulțime de experiențe pozitive în interacțiunea cu cei mici. Este o bucurie să îi vezi cum se implică în activități, cum se lasă captați, cum se entuziasmează, cum se mândresc cu ideile sau contribuțiile lor, cum se bucură de ceea ce fac și când reușesc sau le iese ceva, cum își exprimă emoțiile sau își gestionează trăirile, cum își acceptă greșelile și își corectează comportamentele. Dar, unele aspecte, nu atât de pozitive, ne pot lua prin surprindere sau pot crea dezamăgiri și alte emoții negative dacă nu suntem atenți, la noi înșine, la trăirile noastre, dar și la ceea ce se întâmplă în ansamblu.

În grupele studiate la Tzuby's Kids a fost observată o nevoie mare de control, de a domina, de a conduce ei, opoziționism, refuz aproape constant al unora dintre ei de a se implica în activități, sau chiar ieșirea din sarcină („Ce joc e ăsta?”, „M-am plictisit!” sau „Plictisitor!”, „Nu vreau... să joc jocul asta... să mă joc cu...”). Adesea, au apărut tentative de sabotare a activităților, în detrimentul propriu sau al altor copii, dar și nevoia unora dintre ei de a ieși în evidență.

Nu toți copiii experimentează plăcut anumite experiențe de la grup. Uneori reușesc să exprime reacții negative față de anumite aspecte cum ar fi stresul fonic (gălăgie) sau aglomerație, alteleori nu reușesc să comunice frustrarea și se manifestă prin comportament.

Cei mici nu au fost obligați să participe la jocuri/ activități dacă nu vor, deși sunt îndemnați și încurajați în direcția asta. Regula era următoarea: „Cine nu vrea să participe, stă pe margine și privește,

fără să deranjeze.” Dar, de cele mai multe ori, cei care spun că nu vor să participe ar dori să o facă, însă, nerespectând regulile activității sau dorind să impună regulile lor/ să se desfășoare activități/ jocuri propuse de ei. Recomandăm ca un voluntar să stea împreună cu cei care decid să stea pe margine și, la orice tentativă de sabotaj, să le reamintească faptul că sunt bineveniți să participe, însă, cu respectarea regulilor activității.

Veți observa și faptul că, uneori, fac alianțe și împreună au un comportament opoziționist foarte puternic. Lucrurile acestea nu trebuie să ne sperie ci mai degrabă să ne facă atenți, la noi în primul rând, să nu o luăm personal, și la ei, să ne facă mai conștienți de dificultățile cu care se confruntă. În definitiv, acestea sunt lucrurile pe care dorim să le adresăm terapeutic, nu-i așa?

Recomandări

Timpul optim pentru activitățile copiilor ar fi de aproximativ două ore. În acest interval sunt mai ușor de gestionat, însă, acest lucru trebuie să-l contrabalansați cu nevoile părinților care solicită mai mult timp.

Este important ca cei mici să vină la timp. Dacă se întârzie, se prelungeste timpul până la începerea activităților. Unii copii se prind în alte activități până să înceapă cele dirijate și apoi este mai greu să-i întrerupi și să-i implici în altceva. Pe de altă parte, copiii care întârzie pierd o parte din activități și integrarea lor în activități afectează procesul terapeutic început cu ceilalți.

Gestionarea momentului de adunare și a resurselor materiale la care au copiii acces. În cazul Tzuby's Kids, multe materiale sunt în aceeași încăpere cu cei mici, copiii având acces la resursele pentru activități și, în timp ce așteaptă începerea activităților propriu-zise, își iau singuri jocuri, jucării, materiale de lucru. Acest lucru face dificilă atragerea lor spre jocurile programate.

Oferiți intervenție individuală oriunde se poate și este necesară. Numărul de copii trebuie adecvat spațiului disponibil. Rezultatele activităților din parc sunt greu de atins, din motivele menționate în capitolul anterior.

Nu în ultimul rând, este necesar să pregătim copiii pentru participarea la activități. Părinții vor trebui să le explice că nu este ca și cum ar merge la locul de joacă ci acolo merg pentru activități predefinite (în situația în care este urmărit un scop terapeutic). Este important să gândim o formulare pentru părinți pe care să o spună

copiilor atunci când îi pregătesc pentru a veni la terapie. Mai jos sunt câteva sugestii grupate în dreptul unor cuvinte cheie.

1. **Motivația** (Explicați-i celui mic motivele pentru care mergeți la psiholog/terapie).
2. **Controlul** (Copilul are nevoie să cunoască și să înțeleagă realitatea cu care se va confrunta. Îi va face mai bine față. Nu-l păcăliți. Asigurați-l că acolo va face sau i se va cere să facă lucruri pe care poate sau știe deja să le facă. să deseneze, să modeleze, să se joace cu diverse jucării etc).
3. **Temerile** (Explicați-i că psihologul/terapeutul doar stă de vorbă cu copiii, nu face injecții. Preveniți-l și de faptul că deși veți fi prin preajmă, așteptând să-l luați după ședință, nu veți fi prezent în cabinet).
4. **Beneficiile** (Vorbiți-i că psihologul este persoana care îl va ajuta să se simtă mai bine; sau că va învăța multe lucruri care să îl ajute).

4. RESURSE WWW.ARFO.RO

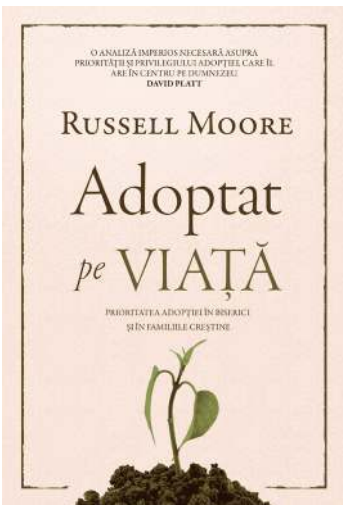

CONECTAREA CU COPILUL - KARYN PURVIS, DAVID CROSS, WENDY LYONS SUNSHINE

Scrisă de către 2 psihologi și cercetători, specialiști în adopție și atașament, "Conectarea cu copilul" te va ajuta:

- Să legi legături de afecțiune și încredere cu copilul adoptiv
- Să gestionezi eficient orice tulburare de învățare sau de comportament
- Să disciplinezi copilul cu dragoste fără să simți nici o amenințare

ADOPTAT PE VIAȚĂ - RUSSELL MOORE

"Aceasta carte este pentru toti cei care au fost adoptati de Dumnezeu. Moore reda frumusetea si minunea adoptiei noastre in Cristos si implicatiile profunde ale acestuia in grija fata de orfani." Dan Gruver

FAMILIA ADOPTIVĂ, LEAC PENTRU SUFLETE VĂTĂMATE - JAYNE SCHOOLER, BETSY KEEFER SMALLEY, TIMOTHY J. CALLAHAN

Obiectivele acestei cărți sunt:

- Să valideze încercările grele, inima frântă și deziluzia unor părinți adoptivi care, din toată inima și nesiliți de nimeni, au adoptat un copil profund afectat
- Să pregătească părinții adoptivi și specialiștii cu informațiile și uneltele necesare unei călătorii pozitive și de succes
- Să familiarizeze viitori părinți adoptivi cu realitățile provocărilor și ale posibilelor nevoi ale tuturor membrilor familiilor care vor adopta un copil traumatizat

tzubyskids.ro | arfo.ro